

ריג א מ"י פ"ה מסקנות
שצווותם קללה כ קמג
למיין לרם נזק ע"ד קיון
לנו סעיף 7:

תורה או רשות
1. מונח אוקטבה תעשא
עליך וזכות עליון את
מצאנך ואת ברוך בך
התקומם ואיתך מירך און
שבמי אבאו אליך
ברברטקיין: שמות כ
2. אליך וזכות עליון
ישישא ספירים יהושע
בן אחילוד המפומר:
מלכים א ד 3

רביינו חננאל

חסידים ואנשי מעשה. **חנוך ממעשך** [=שלא טעמו]
 שמע באלת בילדותם כל
 שכן בוגנותם. וכד הלה הוזקן
 בעלי השבה. כדר הוה חייל [לען] עבדין
 בפחדו, הוה אמר ומי
 קלייטון הדילוי ציריך
 והכתיב אלך אלפין
 שמשוניה. וכד הוה קליין
 לון עבדין, א"פ' שיש מה
 אמר הער, אין לנו מאן
 מועלן) נלייה כאן מאן
 באן, א"פ' שיש פלניין,
 קלייטון פלניין, בכל עיר
 הכל, דכתיב וניעות ופירות
 ישאל, ואתה קושט שב
 הלהלה ישאל. **חיה**
 בבה, אהיך כריאת קדם
 ונפשך ונתרפא. לי תחמי
 קידה גודה ר' גודחה לא
 הנדרת. הלה לא גולדין
 אהית צפה כל פיי הימין,
 ואמר לאטאנך להן על
 עטיפון יטיפון.
 הנורו תרי כושי ר' בר. אמר
 ר' יהנק גולדהי זבר
 איגיש עאנץ ערבען, היה.
 לאחר דתבבון מומבל
 ישחה וטושק פנוי רוצפה,
 וווק, (מה) השיא אחר
 יכול לשוחה כן. וזה היא
 הקידרה. לי וווק מלול
 קפבי חתמי סכיני.
 נגיא אמר ר' יהושע בן
 הנניה בשחיינו מתעסקין
 בשמותה בדור השאה, לא
 הינו ואין שניה בעיניהם.
 שהה אשאונה הלה מדי
 של מהר, ומשם החלפת
 שחורה, ממש מטוסטן,
 ומשם לפטפל מטוסטן
 ומשם לבית המדרש,
 ממש לאכילה לאלהו, והשתה,
 ממש להמדי [=שלן] בין
 הערכבים, מכאן ואילך
 לשחתה בית השואבה,
 ואיראיך מאן לא ראיין
 שינה, תרדרדה, אלה שינה
 בעין גוננת. טיז מלחת
 כי. בטענה שכורה דוד
 הערכבים, מכאן והוועך
 שיתין, בדורותם, בכא

מהה מצלול אל זימתי מהן אל זימין
 גל הפקר הלא נצחים לטל ליט
 ליה מדמצע נצל מקומות הלא חוליכ
 זטם שמי קדמן מלין וזכרמן:
לכ'

אמר לה על דאטפה אטפה
 ווינויש אינון ערבען ביה לאחר
 הווע קיימי קמי שלמה **אלחרף**
 כד חזיה למלאך המות דודה
 הני תרתי כישאי דיתבי הכה
 השו למחווא דלו שביבו למחר
 ייחית אל באתר דבעו מינאי
 דבר איניש אינון ערבען ביה
 עליו על רבנן שמעון בן גמליאל
 שכנה אבוקות של אור וזרק
 שתתזהה נועץ שני גודלו בארץ
 בובליה לעשות בן וו היא קדרה
 ליה והאמר רבבי אלעזר לעולם
 דROL הטיח דברים כלפי מעללה
 מטיפיל קמיה דרבי בתמני סכני
אכבי קמיה **(דרבא)** בתמניא
 שען בניהה כשהווינו שם הרים
 ביציך שעה ראשונה תמיד
 לתפלת המופfn משם לבית
 המנוחה שם לסתור של בין
 כי והאמור רבבי יוחנן **אשבועה**
 רר אלא hic קאמר לא טעמננו
 ש עשרה מעלות: אמר ליה
א קמוה אל **(שטען לך הנ)**
 בכ' אמר רבבי יוחנן בשעה
וכפנא עלמא אמר דוד חמיש
 עלות יורדות מבעי ליה אמר
שעה שכורה דוד שיתין קפא
בא דידע اي שי למכתב שם
אוחספה
 הנטטטט טיכיס וונגע צקעט למולע
 זטאממו טסיה זווג מיל נצלה יטלטל
 קיס: מוג' מלרא. קופוט זוכט
 ליכס. בטענה שכורה דוד
 הערכבים, מכאן והוועך
 שיתין, בדורותם, בכא

(ט) נ"ל ל"ג יט מהן חומרים
וכו' הלו מקדים ומכדי מטה
ויש מהן חומרים וכו' הלו
כעלי מזווה כ"ג ועי'
במוקפת ווילוטני וכרכ'י
רבו גבריאלי

אשה הייתה בוררת חיים
פלין סילק צורמת
בקדר ומכני ליקול ומלה וו
כל טעם (פמיס דג צו. וכט)

אששה הייתה בוררת חתמים לאור של בית
השואבה: חסידים ואנשי מעשה כו': ת' ר⁽⁶⁾
יש מהן אומרים אשר יולדותנו שלא בישעה
את זקנותנו אלו חסידים ואנשי מעשה ויש
מהן אומרים אשר זקנותנו שכפירה את
ילדותנו אלו בעלי תשובה אלו ואלו אומרים
אשר מי שלא חטא ומישחתא ישוב וימחול
לו תניא⁽⁵⁾ אמרו עליו על הלו הוקן כשהיה
שם בחשחת בית השואבה אמר כן אם אני
כאן הכל כאן ואם אני כאן מי כאן הוא היה
אומר כן למקום שאני אוהב שם רגלי⁽⁶⁾
מווליכות אחרות אם תבא אל ביתני אני אבא
אל ביתך אם אתה לא תבא אל ביתני אני לא
אבא אל ביתך שנאמר 'ובכל המקומות אשר
אוורב אם ייומי ארבע אלב' ורבביה⁽⁵⁾ אף

הזהר ראה נגלה אחת שצפה על פני המים וומתייך יטוף אמר רב כי יוחנן רגלהו דבר דמיותכני תמן מובילין יתרה הנהו תורתינו כושאן ואחיה בני ישיא סופרים דשלמה הוו ימא קא עציב אל אמר עצייבת אל דקא בעו מיניהם ממסרינהו לשעריהם שדרינהו למוחא דלווי כי לא אחר דמיותכני תמן מובילין יתרה תניא אמר ז' בחזקיה שמחת בית השואבה היה נוטל החמן שדרתינו מיד פתח שלמה ואמר רגלויא לאחר דמיותכני תמן מובילין יתרה תניא אמר ז' כשביה שמחה נושא נועות זו בו וכשהוא בא אחית ונוטל אחת והזוכה נושא את הרצפה ווקף ואני כל בריה אל ליטח אדם דברים לפיה מעלה שהרי אדם ואטלא ומנו לו הא והוא גראם לה לי הוה ז' שמואל קמיה שבור מלכא בהרמניה מוגי חמורא ר' יודה בבי' ואמרי לה בארכעה בעי' תניא אמר ר' יודה שמחת בית השואבה לא ראיינו שינה בעניין של שחר ממש לתפלה ממש לקרבן מוקף משפט המדרש ממש לאכילה ושתייה ממש לתפלת העברבים מכאן ואילך לשמחת בית השואבה ז' שלא אישין שלשה ימים מלקין אותן וחיש לאילך טעם שינה דהו מנמנמי אכפתה דהדי' ר' רב חסדא לההוא מדרבנן דהו קמסדר אנדר חמיש עשרה מעלות כנגד מי אמרם דוד ז' שכבה דוד שיתין קפא תהומה ובכע למשער עשרה מעלות והוירין אי הכל חמיש עשרה דיליה הויאל ואדרכתון (מלטה) הכל אמר ז' תניא אמר דוד מי ז' תהומה ובכע למשטפה עלמא אמר דוד מי ז'

במרומים ולו, מהו מושגיה על-כך? אף ואנו גורמים ל'ה, נוענין
חדל לפכיניו: קמיה דרכינו. צפינו טהיטה ומוכפדיין חותם
דמליחין ציס רצוי מהי פורענותם על-לעומם: אונור מללה. מLEN
צ'ן חגיגת. מן הלאים ^ט המתכוונים י'ה, לדלהמר נערליך
מת לדמותם: מלךון יהופס. צאנצען טוחן ומיטעה צ'ילטם
וז' נצאנצע על-נדר צ'ה' הפקטר וכצטווותם (ד' כט).
כלcis דוד טיטין. ונל' ספיקיה לך סמסכתם ימי צ'
ככליה מהומה. נך' בתמונות נמענה יה. וו'ך' בפרטן
ככליה מהומה: מי הילכה יודיע' וכו'. דוד גם י'ה מוכסה קלחן

ג' סמך חמוץ נתקב"ה ענ' מעריקלו: פלא צייפה לו'. ג. זקונומו: אה לאני כלן עצמוני כל סקבר"ה הס מה' ני

אשנה הייתה בוררת
השואבה: חסידים ואנו
⁽⁶⁾ יש מהן אמרים אשר
את וקנותנו אלו חסידי
מהן אמרים אשר ז
ילורתנו אלו בעלי תשוא
אשר מי שלא חטא ומי
לו תנייא ⁽⁵⁾ אמרו עליו נ
שמחה בשמחה בית השוא
כאן הכל כאן ואם אין
אומר בן למקום שא
مولיכות אותו אם ⁽⁶⁾ ת
אל ביתה אם אתה לא
אבוא אל ביתה שנאמרה
אנורין אם ישבן אבא

הזהר הוא ראה גלגולת אחרת
ומטיפיך יטוףן אמר ר' דמיות בעי תמן מוביילין סופר
ואחיה בני שישא אמר עזרא ממסרנו לשיירם שדרה
חויא מלך המות דהה
המן שדורתינו מיד פה
לאחר דמיות בעי תמן מוי
כשהיה שמח שמחה ב-
אתה ונוטל אותה והן נושא
אל רצוץ קודה קמיה ד-
ויאטלו ומנו לוי הא והה
שםויאל קמיה שבר מל-
כבייע ואמרי לה בארכען
שמחה בית השואבה
של שחר משם להפללה
הமדרש משם לאכילה
הערבים מכאן ואילך ל-
שללא אישן שלשה ימים
טעם שנייה דהו מנמנמ-
רב חסידא לההוא מדר-
חמש עשרה מעלות ס-
שכורה דוד שיתין קפ-
עשרה מעלות והורדין
לייה הויאל ואדכרטון
תהומה ובעה למשטפה

הנורא ה' בה"
 (ט) מושא ס' אתה מני
 ק' כל גולגולת
 גלויון הש"ס
 המרא אלהיר-הער
 ימי ירושלים פ"ש דרכנו ו/or
 רבינו רבנן ר' נאה
 ממש לתפקיד
 המורה הנוראה. בפ"ז
 י"ב קמין ו' מס' גמיה ז' גב'י
 כב'ן ו' מס' גמיה ז' גב'י
 טעניאליס מס' תלמיד
 מוסגה ו' מס' גמיה ז' גב'י
 מוסגה ו' מס' גמיה ז' גב'י
 פ' גמיה ז' גב'י

הנ' ר' יוסטראס בפ' גמ' ממעניה (ד"ה) עליית ויטס'ן כלהי מוריין במקצת צפת (ד"ה נ') נכל מושג וצחולו' לדלהי מוריין גנדלייס (ד"ה י') יומלא' מליחסין זין ולון איין נספָךְ ר' יוסטראס ליפוי ר' יוסטראס בז' חנניה נטה' העמוד צל נבן שטוח צל זאכ' צל זודונה מכות וכגן סאתלו' זו': צט' נמלנו' עפל לו' ניווות וויליך נכלו' א' ר' מסטרו' לדליה פוטיל ומדכלתא טבש. קן יומלא' מיטס'ן נטל' למכמתה שענין. קן יומלא' מיטס'ן נטל' ק' ג' עיר' (ט').